

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 5S/75/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0924100679
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Vysaníková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:0924100679.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Vysaníkovej a členov senátu JUDr. Jozefa Sába, PhD. a JUDr. Eriky Klimekovej, v právnej veci žalobkyne: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., D. X, právne zastúpenej: Mgr. Paskal Milata, advokát, so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 3, proti žalovanému: Košický samosprávny kraj, so sídlom v Košiciach, Námestie Maratónu mieru 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 09263/2024/PPODD-37970 zo dňa 05.08.2024

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie Košického samosprávneho kraja č. 09263/2024/PPODD-37970 zo dňa 05.08.2024 ako aj rozhodnutie Gymnázia, B. X, C. E. XX/XXXX/X zo dňa 07.06.2024 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania

o d ô v o d n e n i e:

1. Správnu žalobou zo dňa 25.09.2024, doručenu Správnomu súdu v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd) v ten istý deň, sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia Košického samosprávneho kraja č. 09263/2024/PPODD-37970 zo dňa 05.08.2024 ako aj rozhodnutia Gymnázia, Šrobárova 1, Košice č. 44/2024/7 zo dňa 07.06.2024 a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

I.
Priebeh administratívneho konania

2. Žiadosťou zo dňa 28.05.2024 (ďalej aj žiadosť) žalobkyňa žiadala Gymnázium, Šrobárova 1, Košice (ďalej aj prvostupňový správny orgán alebo povinná osoba) sprístupniť sedemdesiat informácií - počet udelených opatrení vo výchove podľa druhu za obdobie určených desiatich školských rokov u povinnej osoby a to:

„A. počet udelených pochvál od triedneho učiteľa: v školskom roku 2011/2012, 2. v školskom roku 2012/2013, 3. v školskom roku 2013/2014, v školskom roku 2014/2015, 5. v školskom roku 2015/2016, 6. v školskom roku 2016/2017, 7. v školskom roku 2017/2018, 8. v školskom roku 2018/2019, 9. v školskom roku 2019/2020. 10. v školskom roku 2020/2021;

B. počet udelených pochvál od riaditeľa: v školskom roku 2011/2012, 2. v školskom roku 2012/2013, 3. v školskom roku 2013/2014, v školskom roku 2014/2015, 5. v školskom roku 2015/2016, 6. v školskom roku 2016/2017, 7. v školskom roku 2017/2018, 8. v školskom roku 2018/2019, 9. v školskom roku 2019/2020, 10. v školskom roku 2020/2021;

C. počet udelených napomenutí od triedneho učiteľa: v školskom roku 2011/2012, 2. v školskom roku 2012/2013, 3. v školskom roku 2013/2014, v školskom roku 2014/2015, 5. v školskom roku 2015/2016, 6.

v školskom roku 2016/2017, 7. v školskom roku 2017/2018, 8. v školskom roku 2018/2019, 9. v školskom roku 2019/2020, 10. v školskom roku 2020/2021;

D. počet udelených pokarhaní od triedneho učiteľa: 1 v školskom roku 2011/2012, 2. v školskom roku 2012/2013, 3. v školskom roku 2013/2014, v školskom roku 2014/2015, 5. v školskom roku 2015/2016, 6. v školskom roku 2016/2017, 7. v školskom roku 2017/2018, 8. v školskom roku 2018/2019, 9. v školskom roku 2019/2020, 10. v školskom roku 2020/2021;

E. počet udelených pokarhaní od riaditeľa školy: v školskom roku 2011/2012, 2. v školskom roku 2012/2013, 3. v školskom roku 2013/2014, v školskom roku 2014/2015, 5. v školskom roku 2015/2016, 6. v školskom roku 2016/2017, 7. v školskom roku 2017/2018, 8. v školskom roku 2018/2019, 9. v školskom roku 2019/2020, 10. v školskom roku 2020/2021;

F. počet podmienených vylúčení: 1. v školskom roku 2011 2012. 2. v školskom roku 2012 2013. 3. v školskom roku 2013/2014, 4. v školskom roku 2014 2015 5. v školskom roku 2015 2016. 6. v školskom roku 2016/2017, 7. v školskom roku 2017 2018, 8. v školskom roku 2018/2019, 9. v školskom roku 2019 2020, 10. v školskom roku 2020/2021;

G. počet vylúčení: 1 v školskom roku 2011/2012, 2. v školskom roku 2012/2013, 3. v školskom roku 2013/2014, v školskom roku 2014/2015, 5. v školskom roku 2015/2016, 6. v školskom roku 2016/2017, 7. v školskom roku 2017/2018, 8. v školskom roku 2018/2019, 9. v školskom roku 2019/2020, 10. v školskom roku 2020/2021."

(ďalej aj požadované informácie).

3. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 44/2024/7 zo dňa 07.06.2024 (ďalej aj prvostupňové správne rozhodnutie) žiadosť žalobkyne odmietol. Dôvodil tým, že žalobkyňou žiadané informácie nemôže sprístupniť, pretože ich nemá k dispozícii, nakoľko zo žiadneho ustanovenia zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj Školský zákon) nevyplýva povinnej osobe povinnosť viesť evidenciu opatrení vo výchove v štruktúre žiadanej žalobkyňou. Taká povinnosť nevyplýva povinnej osobe ani z vyhlášky Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky č. 339/2023 Z. z. o pedagogickej dokumentácii a ďalšej dokumentácii (ďalej aj Vyhláška č. 339/2023 Z.z.), ani z vyhlášky Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky č. 435/2020 Z. z. o štruktúre a obsahu správ o výchovno-vzdelávacej činnosti, jej výsledkoch a podmienkach škôl a školských zariadení v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej aj Vyhláška č. 435/2020 Z.z.), ako ani z vyhlášky Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky č. 224/2022 Z. z. o strednej škole (ďalej aj Vyhláška č. 224/2022 Z.z.). Záverom prvostupňový správny orgán poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj Najvyšší súd SR) sp. zn. 2 Sžo/190/2008 zo dňa 27.05.2008.

4. Proti prvostupňovému správne rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 09263/2024/PPODD-37970 zo dňa 05.08.2024 (ďalej aj napadnuté rozhodnutie alebo preskúmané rozhodnutie) tak, že odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

5. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením prvostupňového správneho rozhodnutia s poukazom na § 15 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj zákon o slobode informácií). Mal za to, že uvedené ustanovenie ponúka alternatívnu možnosť postupu povinnej osoby a to v tom smere, že: (i) v prípade ak má vedomosť o tom kde možno požadovanú informáciu získať žiadosť postúpi povinnej osobe, ktorá má požadované informácie, (ii) ak danú vedomosť nemá žiadosť odmietne. V preskúmanej veci podľa názoru žalovaného žiadanými informáciami povinná osoba nedisponovala, nakoľko ich neeviduje. Zároveň však je zrejmé, že požadované informácie v ich žiadanom rozsahu a obsahu nemôže mať ani iná osoba. Uvedené žalovaný považoval za rovnako súladné s § 3 ods. 1 vety prvej zákona o slobode informácií. Žalovaný sa nestotožnil s výkladom a subjektívnym právnym záverom žiadateľky, že z § 15 ods. 1 zákona o slobode informácií vyplýva povinnosť povinných osôb uvádzať, že nemajú vedomosť, kde možno požadovanú informáciu získať. Mal za to, že zákon o slobode informácií pri § 15 ods. 1 vymedzuje povinnosť postúpenia žiadosti v prípade pozitívne vymedzenej vedomosti povinnej osoby o mieste (inej povinnej osobe), kde sa požadované informácie nachádzajú. K ďalším odvolacím námietkam sa žalovaný nevyjadril, nakoľko ich považoval za subjektívne a nepodložené úvahy žalobkyne.

II.

Konanie pred správnym súdom

6. Správnou žalobou zo dňa 25.09.2024 sa žalobkyňa domáhala preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím. Žalobkyňa namietala, že rozhodnutie povinnej osoby preukázateľne vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď sa aplikoval § 15 ods. 1 zákona o slobode informácií, čím prvostupňový správny orgán de facto nikdy nevybavil jej žiadosť. Zistenie skutkového stavu povinnou osobou bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, keďže povinná osoba musí mať k dispozícii údaje o tom, čo vykonáva a každé opatrenie vo výchove je udelené na základe prerokovania v pedagogickej rade, z ktorej musí existovať zápisnica. Mala za to, že povinná osoba pri rozhodovaní o podanej žiadosti žalobkyne zo dňa 28.05.2024 nebrala náležitý zreteľ ani na § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej aj Správny poriadok). Rozhodnutie povinnej osoby Správnym poriadkom stanovené kritéria zjavne nespĺňa. Žalobkyňa jednotlivé nedostatky rozhodnutia povinnej osoby namietala v podanom odvolaní, žalovaný však na tieto námietky nereagoval. Rovnako sa dostatočne nevysporiadal ani s námietkou, že rozhodnutie povinnej osoby je nepreskúmateľné, keďže jeho výrok nemá oporu v odôvodnení rozhodnutia. Dokonca žalovaný svojvoľne, bez bližšieho odôvodnenia konštatoval v bode 13 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že k ostatnej argumentácii žalobkyne v podanom odvolaní sa nebude vyjadrovať, nakoľko uvedené považuje za subjektívne a nepodložené úvahy žiadateľky. Je teda evidentné, že napadnuté rozhodnutie žalovaného opomenulo, lepšie povedané odignorovalo viacero argumentov žalobkyne, čo ho taktiež robí nezákonným.

7. Žalobkyňa ďalej uviedla, že samotná povinná osoba poukazuje na § 58 ods. 1 a 2 Školského zákona, podľa ktorého môže udeliť opatrenia vo výchove, ktorých počet za jednotlivé školské roky bol predmetom žiadosti o sprístupnenie informácií. Povinná osoba podľa žalobkyne teda musí mať k dispozícii údaje o tom, čo sama vykonáva. Ak nevyužíva danú právomoc, ktorú jej umožňuje § 58 ods. 1 a 2 Školského zákona, tak potom aj to je informácia, ktorá podlieha režimu zákona o slobode informácií, a teda v takom prípade mala byť žalobkyňi sprístupnená informácia o počte udelených opatrení vo výchove ako sedemdesiat núl. Zistenie skutkového stavu povinnou osobou teda bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. V odôvodnení rozhodnutia povinná osoba uviedla aj to, že jej zo žiadneho ustanovenia Školského zákona nevyplýva povinnosť viesť evidenciu opatrení vo výchove v štruktúre žiadanej žalobkyňou. Zákon o slobode informácií však nijako neobmedzuje sprístupnenie informácií na základe toho, či je povinná osoba na základe nejakého zákonného ustanovenia ich povinná evidovať. Kľúčové je teda, či požadované informácie má povinná osoba k dispozícii, nie či ich musí mať zo zákona k dispozícii. Žalobkyňa žiadala iba počty udelených opatrení vo výchove, nelimitovala povinnú osobu žiadnou špeciálnou štruktúrou. Žalobkyňa rovnako nepožadovala žiadne štatistické spracovanie údajov, ale len informácie, ktoré má mať povinná osoba k dispozícii, preto nie je opodstatnené, ak povinná osoba poukazuje v odôvodnení svojho rozhodnutia na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžo 190/2008 zo dňa 27.05.2009.

8. S poukazom na § 3 písm. m) Školského zákona ďalej žalobkyňa namietala, že ak by povinná osoba nemala prehľad o vývoji udelených opatrení vo výchove, porušovala by Školský zákon, pretože nie je možné v takom prípade kontrolovať a hodnotiť kvalitu výchovy a vzdelávania. Ide teda aj o verejný záujem, aby povinná osoba mala požadované informácie k dispozícii. Rovnako povinná osoba v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia spomína aj Vyhlášku č. 339/2023 Z. z., pričom žalobkyňa poukázala na § 3 ods. 3 Vyhlášky č. 339/2023 Z.z. V danom prípade nejde o vytvorenie novej informácie, keďže požadované informácie identického charakteru na základe úplne rovnakej žiadosti boli žalobkyňi sprístupnené viacerými povinnými osobami, na ktoré bližšie poukázala v žalobe. Napriek tomu do dnešného dňa neboli žalobkyňi požadované informácie povinnou osobou sprístupnené, čím bolo zmarené uplatnenie jej základných práv a slobôd a bola jej spôsobená ujma na jej právach - škoda. Navyše v zmysle § 19 ods. 5 Správneho poriadku žalobkyňa tvrdí, že žiadala o potvrdenie prijatia svojho odvolania elektronickou poštou na e-mailovú adresu A., čo však povinná osoba nevykonala, čím podľa žalobkyne porušila § 19 ods. 5 Správneho poriadku.

9. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 22.10.2024 uviedol, že žiadosť žalobkyne bola povinnou osobou riadne odmietnutá v súlade s platnou právnou úpravou. Žalobkyňa sa podanou žalobou snaží

navodiť dojem, že povinná osoba mala o podanej žiadosti rozhodnúť tak, že buď mala žiadané informácie poskytnúť, alebo rozhodnutím žiadané informácie nesprístupniť. Uvedené rovnako tak nepovažoval žalovaný za správne a zákonné, pretože v danom prípade povinná osoba žiadané informácie nemá k dispozícii, a teda žalobkyňou žiadané formy rozhodnutia by neprichádzali do úvahy. Žalovaný zastáva názor, že povinná osoba v danej veci zistila presne a úplne skutkový stav veci a na základe uvedeného rozhodla. Oprávnená osoba môže žiadať iba informácie, ktoré má povinná osoba k dispozícii. Zo znenia a účelu zákona o slobode informácií nemožno vyvodiť, žeby informácie mali byť spracované podľa pokynov žalobkyne. Povinná osoba nemá povinnosť spracovať údaje inou formou ako je tá, v ktorej sa nachádzajú v jej informačnom systéme ani povinnosť poskytnúť oprávnenej osobe informácie, ak sa v ich originálnej podobe v jej dokumentácii nenachádzajú. Prístup k informáciám reálne znamená možnosť uviesť žalobkyňi údaje, s ktorými povinná osoba pracuje. Povinná osoba spravidla pracuje s veľkým množstvom údajov, ktoré však nemusia mať nevyhnutne formu požadovanú žalobkyňou. Hoci zákon o slobode informácií pojem informácia nedefinuje, nie je možné z jeho obsahu prijať záver, že pod informáciou treba rozumieť aj výstup, pre vytvorenie ktorého je potrebné určité štatistické spracovanie údajov. Identický názor je obsiahnutý aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sž/2/2016 zo dňa 31.05.2017. Podľa názoru žalovaného žalobkyňou požadované informácie nie sú primárnym výsledkom činnosti povinnej osoby. Uvedené len podporuje argumentáciu povinnej osoby, že žiadane informácie nemala k dispozícii a teda nebola ich žalobkyňi povinná sprístupniť. Žalovaný nesúhlasil ani s vyjadrením žalobkyne podľa ktorého jej mali byť sprístupnené informácie o počte udelených opatrení vo výchove ako „sedemdesiat núl“. Poskytnutie takejto informácie žalobkyňi by nemalo žiadnu výpovednú hodnotu. Žalovaný nevidel dôvod na to, aby boli v odpovediach na žiadosti o poskytnutie informácií uvedené skutočnosti nezakladajúce sa na reálnych faktoch. Odmietnutie žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácií povinnou osobou pokladá žalovaný za správne, pretože povinná osoba požadované informácie nemá k dispozícii. Predloženie výsledkov žiadostí žalobkyne na iné inštitúcie nič nemení na tom, že povinná osoba požadované informácie k dispozícii nemá. Aj vzhľadom na rozsiahlosť obsahu požadovaných informácií, ich výpovednú hodnotu a konanie žalobkyne je rovnako tak potrebné sa zaoberať tým, či žalobkyňa nevyužíva zákon o slobode informácií vo vzťahu ku povinným osobám šikanóznym spôsobom s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sž/9/2014 zo dňa 26.05.2014. Žalovaný mal za to, že ak by aj (rovnako tak hypoteticky) povinná osoba porušila povinnosti dané jej Školským zákonom (čo v uvedenom konaní žalovaný popiera) nemalo by to vplyv na správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáha v konečnom dôsledku sprístupnenia informácií, ktorými povinná osoba jednoducho nedisponuje. Už aj z uvedeného dôvodu je potrebné považovať podanú žalobu za nedôvodnú. Ďalej žalovaný uviedol, že odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo žalobkyňou podané prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy a to autorizovaným podaním podľa zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj zákon o e-Governmente). Podľa § 30 ods. 4 zákona o e-Governmente sa elektronická doručka zasiela do elektronickej schránky odosielateľa príslušnej elektronickej schránky, ktorej doručenie elektronická doručka potvrdzuje a to aj ak táto elektronická schránka nie je aktivovaná – ako je to v prípade žalobkyne. Zasláním elektronickej doručky, prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy žalobkyňi bola povinnosť potvrdenie prijatia odvolania povinnou osobou splnená. Aktivácia elektronickej schránky žalobkyne na doručovanie je výlučne v jej kompetencii. Informácie o tom, že elektronická schránka žalobkyne na doručovanie je neaktívna vyplývajú aj z predloženej e-mailovej komunikácie s Gymnázium F. G. v Martine zo dňa 21.06.2024 v ktorom sa uvádza, že schránka E-goverment je neaktívna.

10. Žalobkyňa v replike zo dňa 09.12.2024 dala do pozornosti Školský poriadok povinnej osoby na školský rok 2024/2025 zo dňa 03.09.2024 (ďalej aj Školský poriadok), konkrétne čl. 5 bod 5.3, bod 5.5, bod 5.6., bod 5.8. Školského poriadku, ktoré svedčia o tom, že žalobkyňou žiadanú informáciu povinná osoba musela prerokovať na pedagogickej rade, z čoho logicky vyplýva, že povinná osoba musela disponovať požadovanou informáciou, resp. informáciami tak, ako aj iné povinné osoby (napr. Gymnázium, Grösslingová 18, Bratislava, alebo Gymnázium Varšavská 1677/1, Žilina), ktoré požadované informácie bez akýchkoľvek problémov, v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o slobode informácií poskytli žalobkyňi, ako to bolo aj preukázané pripojenými listinnými dôkazmi k podanej správnej žalobe. Pokiaľ sa žalovaný neoboznámil so Školským poriadkom povinnej osoby pred vydaním napadnutého rozhodnutia, tak je možné ustáliť, že zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, čo v konečnom dôsledku malo aj za následok, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navyše z napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako ani z rozhodnutia povinnej osoby nijako nevyplýva, prečo

sa kompetentné orgány verejnej správy (t. j. žalovaný a povinná osoba) neoboznámili s predmetným Školským poriadkom (alternatívne so Školským poriadkom platným a účinným v čase podania žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácií, ktorý taktiež obsahoval vyššie citované ustanovenia), hoci je evidentné, že Školský poriadok obsahoval také ustanovenia, ktoré mali priamu súvislosť s požadovanými informáciami, ktoré žalobkyňi neboli sprístupnené. Táto podstatná vada robí namietané administratívne rozhodnutie aj nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Žalobkyňa za účelom ozrejmenia svojej argumentácie poukázala na § 3 ods. 3 Vyhlášky č. 339/2023 Z. z., na ktoré taktiež poukazovala nielen v podanej správnej žalobe, ale už aj v administratívnom konaní, konkrétne v podanom odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby, čo však žalovanému evidentne ušlo pozornosti. S poukazom aj na uvedené skutočnosti naďalej nemôže obstať námietka žalovaného, že povinnosť evidencie udelených opatrení vo výchove nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Uvedené námietky rovnako nasvedčujú tomu, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Absencia zápisnice (resp. zápisníc) z rokovania pedagogickej rady navyše preukazuje aj to, že zo strany povinnej osoby došlo k nesprávnemu postupu a konaniu v rámci evidencie dokumentácie, čo v konečnom dôsledku malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Dôvodnosť správnej žaloby nevyvracajú ani žalovaným citované súdne rozhodnutia v bode 19. a 20. vyjadrenia žalovaného, v ktorých príslušné súdy po stránke skutkovej, ako aj po stránke právnej riešili úplne iné prípady, preto podľa názoru žalobkyne nie je možné na ne prihliadať v tomto súdnom konaní. Žalovaný v čl. VII. bode 21. svojho vyjadrenia sa účelovo snaží ospravedlniť nesprístupnenie požadovaných informácií (konajúc tým v rozpore so zákonom o slobode informácií) tvrdením, že žalobkyňou požadované informácie nie sú primárnym výsledkom činnosti povinnej osoby. Žalobkyňa s uvedeným tvrdením žalovaného rozhodne nesúhlasí, keďže požadované informácie v zmysle jej žiadosti o sprístupnenie informácií sú výsledkom činnosti povinnej osoby, a dokonca primárnym s poukazom na Školský poriadok povinnej osoby, v ktorom práve povinná osoba zdôrazňuje dôležitosť výchovno-vzdelávacieho procesu a opatrení vo výchove. Žalobkyňa v podanej žalobe totiž netvrdila, že zo strany povinnej osoby jej mali byť sprístupnené informácie o počte udelených opatrení vo výchove ako „sedemdesiat núl“. Žalovaný na označenom mieste vyjadrenia vyslovuje názor, že poskytnutie hore uvedenej informácie žalobkyňi by nemalo žiadnu výpovednú hodnotu. Žalobkyňa zastáva názor, že uvedené úvahy žalovaného sú právne irelevantné a bezpredmetné, pretože základnou povinnosťou povinnej osoby (resp. nariadeného orgánu povinnej osoby) podľa zákona o slobode informácií je to, aby požadovanú informáciu (resp. informácie) poskytla oprávnenej osobe riadne a včas, a nie to, aby uvažovala nad tým, či požadovaná informácia má výpovednú hodnotu oprávnenej osobe, a pokiaľ áno, akú. Skúmanie tejto skutočnosti v podstate ani neprináleží povinnej osobe, takúto právomoc povinným osobám neukladá ani zákon o slobode informácií, a ani iný všeobecne záväzný právny predpis. Vzhľadom aj na uvedené dôvody nie je možné súhlasiť s názorom žalovaného, že žalobkyňou predložené odpovede od iných povinných osôb by boli irelevantné. Práve naopak, podľa názoru žalobkyne predložené odpovede preukazujú nesprávny postup a nesprávne rozhodnutie povinnej osoby, a v širšom slova zmysle aj nesprávne rozhodnutie žalovaného, ktorý v administratívnom konaní správnu žalobou napadnutým rozhodnutím v podstate odobril nezákonné rozhodnutie povinnej osoby. Poznomenala, že pri podávaní žiadosti o poskytnutie informácií dňa 28.05.2024 postupovala štandardným a zákonom dovoleným postupom s cieľom získať požadované informácie, pričom jej konanie rozhodne nemalo šikanózný charakter. Z § 17 ods. 2 zákona o slobode informácií vyplýva, vyhľadávanie a zber prípadne aj väčšieho počtu oddelených alebo odlišných informácií je činnosť, ktorú zákonodarca predpokladal pri vybavovaní žiadosti o sprístupnenie informácie. Podľa názoru žalobkyne žalovaný nesprávne vykladá § 30 ods. 4 zákona o e-Governmente, pričom poukázala na § 19 ods. 5 Správneho poriadku, z ktorého explicitne vyplýva, že „na žiadosť účastníka konania musí sa prijatie podania potvrdiť“. V citovanom zákonnom ustanovení nie je nijakým spôsobom obmedzené, prípadne regulované, v ktorých prípadoch je možné od tejto zákonom stanovenej povinnosti povinnej osoby upustiť. Preto je možné konštatovať, že podanie odvolania cez Ústredný portál verejnej správy povinnú osobu od splnenia zákonom stanovenej povinnosti potvrdenia prijatia odvolania nijako neoslobodzuje. Zvlášť to platí aj v tomto prípade, pretože žalobkyňa v závere svojho odvolania proti rozhodnutiu povinnej osoby vyslovene žiadala v zmysle § 19 ods. 5 Správneho poriadku o potvrdenie prijatia podania (odvolania) elektronickou poštou na e-mailovú adresu uvedenú v bode 8. odvolania.

11. Žalovaný v duplike zo dňa 19.12.2024 uviedol, že esenciálny základ splnenia povinnosti správneho orgánu v zmysle § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií je predpoklad, že správny orgán disponuje požadovanými informáciami. Je zrejmé, že informácie, ktoré žalobkyňa žiadala vo svojej žiadosti zo dňa 28.05.2024 nemal správny orgán k dispozícii. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to,

že postupy tak žalovaného ako aj správneho orgánu na prvom stupni boli zákonné. Žalovaný mal ďalej za to, že na uvedenej skutočnosti nič nezmení ani rozsiahla argumentácia žalobkyne, ktorá sa venuje prevažne tomu, prečo by mal správny orgán na prvom stupni danými informáciami disponovať. Poukázal na to, že žalobkyňa predloženou žiadosťou o sprístupnenie informácií zo dňa 28.05.2024 požaduje počet udelených opatrení vo výchove špecifikovaných podľa druhu za obdobie určených desiatich školských rokov spätne. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa požaduje sprístupnenie informácií z obdobia desiatich rokov pred platnosti a účinnosti predloženého Školského poriadku. Žalovaný považoval všetku argumentáciu vzťahujúcu sa na predložený Školský poriadok povinnej osoby za bezpredmetnú. Navyše žalobkyňa v podanej replike na viacerých miestach direktívnym spôsobom prejedukuje dokazovanie v danej právnej veci avšak uvedené je potrebné vnímať iba ako subjektívne a ničím nepodložené predstavy žalobkyne.

12. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 27.01.2025 k duplike žalovaného uviedla, že povinná osoba pri vybavovaní žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácií zo dňa 28.05.2024 porušila príslušné ustanovenia o konaní, pretože neposkytla žalobkyňou požadované informácie, hoci iné povinné osoby žalobkyňou požadované informácie identického charakteru na základe úplne rovnakej žiadosti sprístupnili žalobkyňi, ako to žalobkyňa aj preukázala listinnými dôkazmi pripojenými k správnej žalobe. Pokiaľ teda iné povinné osoby preukázateľne disponujú žalobkyňou žiadanými informáciami, tak s týmito informáciami musí disponovať aj správny orgán prvého stupňa v tomto prejednávacom prípade. Žalobkyňa v tomto smere poukazuje na Školský poriadok (označený ako Vnútorný poriadok školy pre žiakov) povinnej osoby napríklad za školské roky 2019/2020 a 2020/2021 (tvoria prílohu tohto vyjadrenia), teda za posledné dva školské roky, za ktoré žalobkyňa požadovala sprístupnenie informácií. V pripojených školských poriadkoch povinnej osoby je vyslovene uvedené, že sa opatrenia vo výchove prerokujú v pedagogickej rade (podobne, ako aj v školskom poriadku povinnej osoby za školský rok 2024/2025). Vyššie uvedené skutočnosti (spolu s pripojenými listinnými dôkazmi) rovnako svedčia o tom, že argumentácia žalobkyne je nielen relevantná, ale táto argumentácia aj potvrdzuje tú podstatnú skutočnosť, že žalobkyňou požadované informácie má povinná osoba k dispozícii a bola ich povinná sprístupniť žalobkyňi. Na tomto mieste je potrebné znovu zvýrazniť, že v pripojených dokumentoch je taktiež zdôraznená dôležitosť výchovno-vzdelávacieho procesu a opatrení vo výchove. Žalobkyňa v danej právnej veci nič neprejedukuje, iba poukazuje na nesprávny postup a nezákonné rozhodovanie žalovaného (vrátane povinnej osoby), pričom jej tvrdenia rozhodne nie je možné vnímať ako subjektívne predstavy, keďže žalobkyňa svoje tvrdenia podporuje nielen právnou argumentáciou, ale aj právne relevantnými listinnými dôkazmi.

13. Vyjadrenie žalobkyne zo dňa 27.01.2025 bolo žalovanému doručené na vedomie dňa 31.01.2025.

III.

Právne posúdenie veci správnym súdom

14. Správny súd sa preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 107 ods. 2 SSP) vyhlásil dňa 11.12.2025 rozsudok (oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené dňa 30.09.2025), ktorým napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové správne rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie.

15. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým žalovaný odvolanie žalobkyne zamietol, a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o odmietnutí žiadosti žalobkyne zo dňa 28.05.2024 o sprístupnenie informácií potvrdil. Žalobkyňa svojou žiadosťou adresovanou správne orgánu prvého stupňa žiadala sprístupniť sedemdesiat informácií, a to počet udelených opatrení vo výchove podľa druhu za obdobie určených desiatich školských rokov u povinnej osoby

16. Podstatou tohto konania je posúdenie charakteru žalobkyňou požadovanej informácie, a to či sa jedná o informáciu, ktorou povinná osoba disponovala, a teda bola povinná ju žalobkyňi sprístupniť, alebo o informáciu, na ktorú sa právo na prístup k informáciám podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií nevzťahuje.

17. Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Právo na prístup k informáciám sa nevzťahuje na informácie, ktoré nie sú k dispozícii, najmä na vytváranie výkladových stanovísk, rozborov, analýz, referátov, odborných stanovísk, politických stanovísk, prognóz a výkladov právnych predpisov a na vytváranie názorov.

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona o slobode informácií, ak povinná osoba, ku ktorej žiadosť smeruje, nemá požadované informácie k dispozícii a ak má vedomosť o tom, kde možno požadovanú informáciu získať, postúpi žiadosť do piatich dní odo dňa doručenia žiadosti povinnej osobe, ktorá má požadované informácie k dispozícii, inak žiadosť odmietne rozhodnutím (§18).

19. Podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií, ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

20. Podľa § 58 ods. 1 Školského zákona, za vzorné správanie, za vzorné plnenie povinností alebo za statočný čin možno žiakovi udeliť pochvalu alebo iné ocenenie.

21. Podľa § 58 ods. 2 Školského zákona, ak sa žiak previní proti školskému poriadku, možno mu uložiť napomenutie alebo pokarhanie od triedneho učiteľa, majstra odbornej výchovy, pokarhanie od riaditeľa, podmienené vylúčenie alebo vylúčenie.

22. Podľa § 1 ods. 3 Vyhlášky č. 339/2023 Z.z., pedagogickú dokumentáciu strednej školy tvorí

- a) triedna kniha,
- b) triedny výkaz,
- c) denník evidencie odborného výcviku, ak ide o strednú odbornú školu,
- d) katalógový list žiaka,
- e) protokol o maturitnej skúške,
- f) protokol o záverečnej skúške, ak ide o strednú odbornú školu,
- g) protokol o absolventskej skúške, ak ide o konzervatórium a školu umeleckého priemyslu,
- h) protokol o komisionálnej skúške.

23. Podľa §3 ods. 3 Vyhlášky č. 339/2023 Z.z., ďalšiu dokumentáciu strednej školy tvorí najmä

- a) rozvrh hodín,
- b) zápisnica z rokovania pedagogickej rady,
- c) zápisnica z rokovania predmetovej komisie, ak je zriadená,
- d) dokumentácia o záujmovej činnosti školy,
- e) dokumentácia o aktivitách podľa § 33 ods. 12 zákona.

24. Podľa čl. 5 ods. 5 Školského poriadku:

5.1 Za vzorné správanie, vzorné plnenie povinností, mimoriadny prejav aktivity a iniciatívy, dlhodobú svedomitú prácu, výrazne prosociálne správanie, ktoré pozitívne ovplyvňuje sociálnu klímu v triede a v škole a záslužný alebo statočný čin, možno žiakovi udeliť pochvalu alebo iné ocenenie.

5.2 Pochvalu alebo iné ocenenie udeľuje žiakovi triedny učiteľ alebo riaditeľ. V osobitne odôvodnených prípadoch, najmä ak ide o mimoriadne záslužný alebo statočný čin, môže žiakovi udeliť pochvalu alebo iné ocenenie zástupca zriaďovateľa strednej školy, zástupca štátnej správy v školstve alebo minister školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky.

5.3 Návrhy na udelenie pochvaly alebo iného ocenenia sa prerokujú v pedagogickej rade.

Pochvala alebo iné ocenenie sa udeľuje spravidla na zhromaždení triedy alebo školy.

5.4 Žiakovi, ktorý za polrok nevyneškal žiadnu vyučovaciu hodinu, bude udelená pochvala od triedneho učiteľa.

5.5 Na posilnenie disciplíny, za menej závažné, závažnejšie alebo opakované priestupky voči školskému poriadku, zásadám spolunažívania, ľudským právam, mravným normám spoločnosti alebo ak žiak narúša činnosť kolektívu, možno žiakovi uložiť napomenutie alebo

pokarhanie nasledovne:

- a) napomenutie od triedneho učiteľa,
- b) pokarhanie od triedneho učiteľa,
- c) pokarhanie od riaditeľa.

5.6 Žiakovi možno uložiť za závažné alebo opakované previnenia voči školskému poriadku, zásadám spolunažívania, ľudským právam alebo mravným normám spoločnosti:

- a) podmiennečné vylúčenie,
- b) vylúčenie.

5.7 Opatrenie vo výchove podľa odseku 5.6 možno uložiť žiakovi strednej školy len vtedy, ak skončil plnenie povinnej školskej dochádzky.

5.8 Žiakovi je možné uložiť opatrenia vo výchove podľa odsekov 5.5 a 5.6 po prerokovaní v pedagogickej rade do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o previnení žiaka dozvedel pedagogický zamestnanec školy, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď sa žiak previnenia dopustil. Za jedno previnenie sa ukladá len jedno opatrenie vo výchove.

5.9 Pred uložením opatrenia vo výchove podľa odsekov 5.5 a 5.6 je potrebné previnenie žiaka objektívne prešetriť. Podľa potreby, najmä pri posudzovaní závažného alebo opakovaného previnenia, sa na jeho prerokovanie za účasti žiaka prizve zákonný zástupca žiaka, prípadne i delegovaný zástupca rady školy.

5.10 Uloženie opatrenia vo výchove podľa odseku 5.5 a odseku 5.6 písmeno a) sa oznamuje žiakovi spravidla pred kolektívom triedy alebo školy.

5.11 V rozhodnutí o uložení opatrenia vo výchove podľa odseku 5.6 písm.

a) určí riaditeľ školy skúšobnú lehotu, a to najdlhšie na jeden rok. Ak sa podmiennečne vylúčený žiak v skúšobnej lehote osvedčil, riaditeľ školy upustí od vylúčenia. Ak sa žiak v tejto lehote dopustí ďalšieho závažného previnenia, riaditeľ školy uloží žiakovi opatrenie vo výchove podľa odseku 5.6 písm. b).

5.12 Na rozhodovanie riaditeľa podľa odseku 5.5 písm. c) a podľa odseku 5.6 písm. a) sa nevzťahuje všeobecne záväzný právny predpis o správnom konaní.

5.13 Opatrenie vo výchove udelené, resp. uložené nepĺnoletému žiakovi oznamuje riaditeľ školy zákonnému zástupcovi žiaka písomne.

25. Podľa § 19 ods. 5 Správneho poriadku, na žiadosť účastníka konania musí sa prijatie podania potvrdiť.

26. Správny súd primárne poukazuje na to, že právo na informácie je neoddeliteľne spojené s materiálnym právnym štátom. Len v slobodnom, demokratickom a právnom štáte sa totiž verejná moc realizuje v informačne otvorenom priestore. Opakom uvedeného je kabinetný výkon verejnej moci spojený s obmedzeným informovaním o jeho obsahu. Rozdiel medzi uvedenými formami výkonu verejnej moci následne spočíva aj v tom, ako je prístup k informáciám normatívne upravený. S demokraciou a slobodou je totiž spojený princíp spočívajúci v tom, že všetky informácie sa považujú za verejne prístupné, okrem tých, ktoré sú výslovne označené ako utajené či neverejné. V uvedenom kontexte preto právo na informácie neznamená len právo jednotlivca vyhľadať a získať informáciu ale aj prostriedok kontroly výkonu verejnej moci zo strany verejnosti (porovnaj nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 830/2016 zo dňa 02.02.2017). Normatívnym pretavením ústavne garantovanej deklarácie práva na prístup k informáciám vyjadrenej v čl. 26 ods. 1, 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj Ústava SR) je potom zákon o slobode informácií. Podľa tohto zákona môže povinná osoba neposkytnúť požadovanú informáciu len na základe niektorého zo zákonných dôvodov vymedzených v § 8 až § 13, resp. v prípade, ak jej poskytnutie vylučuje osobitný zákon (pozri bližšie rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 SžI 4/2009 zo dňa 21.04.2010).

27. V preskúmvanej veci prvostupňový správny orgán postupom podľa § 15 ods. 1 zákona o slobode informácií žiadosť žalobkyne o sprístupnenie informácie odmietol so stručným odôvodnením, že požadované informácie v štruktúre v ktorej ich žalobkyňa žiada nemá k dispozícii. Zároveň mal za to, že zo žiadneho ustanovenia zákona mu nevyplýva ako povinnej osobe povinnosť viesť evidenciu opatrení vo výchove. O odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol Košický samosprávny kraj (žalovaný) napadnutým rozhodnutím tak, že v podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobkyne zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Z opäť stručného odôvodnenia žalovaného správneho orgánu je možné vyvodiť, že odvolací orgán sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou

správneho orgánu prvého stupňa, teda že požadované informácie žiadateľa prvostupňový správny orgán nemá k dispozícii.

28. Správny súd v Košiciach sa s touto právnou argumentáciou nestotožnil. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR v súvislosti s výkladom čl. 26 Ústavy SR č. k. I. ÚS/236/06-59 zo dňa 28.06.2007, v ktorom tento uviedol, že „z ústavnej definície vyplýva, že právo na informácie zaručené v článku 26 Ústavy má tri zložky a to vyhľadávanie, prijímanie a rozširovanie informácií. Ide o tri relatívne samostatné zložky práva na informácie. Vyhľadávanie informácie, vlastné zisťovanie, či v oblasti záujmu toho, kto informácie vyhľadáva, informácie vôbec jestvujú a aké a kde sa nachádzajú. Prijímanie informácie získaných informácie do vlastnej dispozičnej sféry tak, aby mohla byť subjektom pre vlastnú potrebu, ako aj pre potrebu iných spracovaná. Získanie informácie sa môže uskutočňovať tak zmyslovými orgánmi, ako aj rôznymi technickými prostriedkami, akými sú za súčasného stavu zvukové, obrazové, ako aj zvukovo-obrazové záznamy, ale akýmkoľvek iným spôsobom. Rozširovanie informácie akýmkoľvek spôsobom odovzdania prijatej informácie ďalšiemu subjektu, resp. ďalším subjektom. Ústava ponecháva v dispozičnej sfére každého oprávneného subjektu, aby sa rozhodol ako právo prijímať, vyhľadávať a rozširovať informácie o verejných veciach uplatní a či pritom využije technické zariadenie určené na vyhotovenie obrazového, zvukového alebo zvukovo-obrazového záznamu (podobne aj II. ÚS 28/96).“

29. Zákon o slobode informácií predstavuje predpis verejného práva upravujúci povinnosti povinných osôb pri aplikácii tohto zákona, ako aj rozsah práv jednotlivých oprávnených subjektov. Vzťah medzi povinnou osobou a žiadateľom je vzťahom vertikálnym a konanie v zmysle infozákona je osobitným druhom administratívno-správneho konania. Je založený na princípe generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, čo znamená, že povinné osoby sprístupňujú všetky informácie okrem tých, u ktorých to zákon zakazuje. Zákaz však nemusí byť explicitne stanovený priamo zákonom o slobode informácií, ale môže vyplývať aj z iných právnych predpisov verejného práva.

30. Podľa názoru správneho súdu tvrdenie žalovaného, že neeviduje v osobitnej (súhrnnej) evidencii informácie požadované žalobkyňou, nemôže byť sama o sebe dôvodom na odmietnutie žiadosti o sprístupnenie informácii podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií. Zo žiadosti žalobkyne je zrejmé, že sa jej žiadosť týka školských rokov 2011 až 2021. V rámci zákonného obmedzenia je preto potrebné vykonať správnu úvahu, či niektoré čiastkové informácie nemožno žalobkyňi sprístupniť. To že informácie nemá žalovaný v žiadnom (neautomatizovanom) systéme, neznamená, že ich reálne nemá. Ak ich k dispozícii má, ale v inej forme a nejde o situáciu podľa § 8 až § 12 zákona o slobode informácií, je povinný ich sprístupniť, pričom nie je viazaný štruktúrou požadovanou žalobkyňou. Pokiaľ by sa na základe žiadosti zo strany povinnej osoby žiadalo nielen mechanické vyhľadávanie a zhromažďovanie údajov, ktoré mala povinná osoba k dispozícii, ale vyžadovalo by sa aj ich kvalifikované spracovanie, pre ktoré by bol príznačný určitý vyšší stupeň intelektuálnej náročnosti potrebnej pri príprave odpovedi na žiadosť (majúcej podobu napríklad štúdia či analýzy), išlo by o vytvorenie novej informácie, ktorej sprístupnenie možno odmietnuť z dôvodu, že takúto informáciu nemá povinná osoba k dispozícii. O vytvorenie novej informácie však nepôjde v prípade, kedy v súvislosti s vybavením príslušnej žiadosti sa vyžaduje iba vyhľadávanie vo viacerých dokumentoch či spisoch (viď rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Svk/6/2024 zo dňa 27.06.2024). V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že si je vedomý skutočnosti, že vyhľadávanie požadovaných informácií môže byť často spojené s časovou náročnosťou, ale riešením tejto situácie nie je a nemôže byť nesprístupnenie informácií z dôvodu, že ich nemá povinná osoba k dispozícii. V prípade časovej náročnosti vyhľadania informácie zákonodarca upravil inštitút predĺženia lehoty na sprístupnenie informácie podľa § 17 ods. 2 písm. b) zákona o slobode informácií alebo umožňuje povinnej osobe dohodnúť so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie (§ 16 ods. 1 zákona o slobode informácií), ktorý by mohol byť pre ňu časovo menej náročný.

31. Zohľadniac uvedené východiská správny súd konštatuje, že žalobkyňa v tu posudzovanom prípade žiadala o informácie, ktoré sa jednoznačne týkajú právomoci povinnej osoby. Z vyššie citovaných ustanovení Školského zákona je zrejmé, že je v právomoci školy udeliť žiakovi školy opatrenia vo výchove, ktoré boli obsahom žiadosti žalobkyne. Zároveň zo znenia čl. 5 Školského poriadku vyplýva, že jednotlivé druhy výchovných opatrení možno uložiť až po prerokovaní v pedagogickej rade školy, pričom Vyhláška č. 339/2023 Z.z. bližšie špecifikuje, že súčasťou dokumentácie strednej školy sú aj jednotlivé zápisnice z rokovania pedagogickej rady. Zároveň z predmetnej Vyhlášky je zrejmé, že

súčasťou pedagogickej dokumentácie je aj katalógový list žiaka, ktorého obsahovou súčasťou by mali byť jednotlivé výchovné opatrenia, ak mu boli uložené. Preto, ak žalobkyňa žiadala informácie o uložených výchovných opatreniach, žiadala informácie, ktoré by sa v zmysle vyššie uvedeného mali v dokumentácii povinnej osoby nachádzať, preto povinná osoba mohla požadované informácie vyhľadať a žalobkyni sprístupniť. Žiadosť žalobkyne neznela na vytváranie akejkoľvek novej informácie - nežiadala o vypracovanie analýzy, rozboru či stanoviska, nežiadala vyhľadané údaje kvalitatívne posudzovať - žiadala len podanie informácie o počte uložených výchovných opatrení za jednotlivé školské roky, pričom sprístupnenie tejto informácie nevyžaduje žiadnu intelektuálnu či tvorivú činnosť povinnej osoby, len jej mechanické vyhľadanie.

32. Hoci prvostupňový správny orgán žalobkyňou požadované informácie nesprístupnil z dôvodu, že ich v štruktúre, v ktorej ich žalobkyňa žiada nemá k dispozícii, vo vyjadrení k žalobe poukázal aj na to, že v prípade žalobkyne ide o 70 žiadaných údajov, čo nasvedčuje tomu, že poskytnutie informácií by malo byť časovo náročnejšie. Ako však správny súd uviedol už vyššie, na účely vybavenia takejto žiadosti neslúži inštitút odmietnutia informácie z dôvodu neexistencie informácie, ale predĺženia lehoty na sprístupnenie informácie. Uvedené by totiž viedlo k absurdnému dôsledku, že dôvod podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií by bolo možné použiť podľa posúdenia konkrétnej situácie - napr. rozsahu žiadosti, časovej náročnosti či personálneho substrátu povinnej osoby. Právo na informácie by tak malo značne neurčitý obsah (mutatis mutandis rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 5Svk/24/2023 zo dňa 14.12.2023). Správny súd preto ustálil, že žalobkyňa, ktorá žiadala informácie o počte udelených výchovných opatrení v jednotlivých školských rokoch nežiadala o vytváranie nových informácií, ale len o ich mechanické vyhľadanie, čo nemôže byť dôvodom pre nesprístupnenie informácie podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil súd záver žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu za právne nesprávny a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

33. Pokiaľ ide o namietanú vadu týkajúcu sa aplikácie § 15 ods. 1 zákona o slobode informácií súd konštatuje, že síce prvostupňový správny orgán pochybil, keď uviedol len § 15 ods. 1 zákona o slobode informácií, pričom správne malo byť § 15 ods. 1 v spojení s § 18 ods. 2 predmetného zákona, avšak nejde o vadu, ktorá by mala sama o sebe vplyv na zákonnosť rozhodnutia. V súvislosti s namietaným nesprávnym postupom žalovaného s poukazom žalobkyne na § 19 ods. 5 Správneho poriadku súd konštatuje, že ide o procesné potvrdenie prevzatia podania, nie potvrdenie jeho správnosti a ani nejde o informáciu v tom zmysle, že správne konanie sa začalo. Nepotvrdenie podania v prípade, keď o to účastník konania požiadala, je síce porušením procesných predpisov a ide by o nesprávny úradný postup zo strany správneho orgánu avšak bez zrejmych negatívnych dopadov na postavenie samotného účastníka konania nakoľko nevydanie potvrdenia o prijatí podania samo osebe, bez ďalšieho nemá vplyv na vecnú správnosť/zákonnosť rozhodnutia.

34. Pokiaľ sa žalovaný snažil vo svojich neskorších vyjadreniach poukázať na šikanózný charakter žiadostí žalobkyne, mal sa týmto zaoberať v prvom rade vo svojom rozhodnutí, kde sa mohol a mal zaoberať otázkou zneužitia práva, týmto však svoje rozhodnutie o nesprístupnení informácie neodôvodnil, preto sa uvedenou otázkou správny súd nezaoberal.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené správny súd dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové správne rozhodnutie v súlade s § 191 SSP zrušil a vec vrátil prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie.

36. V ďalšom konaní bude úlohou správneho orgánu prvého stupňa v intenciách vyššie uvedeného právneho posúdenia veci opätovne posúdiť žiadosť žalobkyne o ňou požadované informácie a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, s poukazom na to, že dôvodom pre nesprístupnenie informácie nemôže byť skutočnosť, že by požadované informácie nemala povinná osoba k dispozícii alebo že ich nemôže sprístupniť z dôvodu veľkého počtu žiadaných informácií zo strany žalobkyne a to aj vzhľadom na možnosť čiastočného vyhovievania žiadosti.

37. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 SSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnému žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a. na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c. účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d. v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e. vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f. nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g. rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h. sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i. nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j. podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažnostné body podľa písm. g) až i) sťažovateľ vymedzí tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správnym súdom (§ 440 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).